

РЕШЕНИЕ

№ 1949

гр. София, 04.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 150 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ

при участието на секретаря ХРИСТИЯНА Р. РАЧЕВА
като разгледа докладваното от ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ Гражданско дело
№ 20211110155607 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 124 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и сл.

Образувано е по искова молба на „...“ ЕООД, ЕИК .., служебен адрес .. (ищец), чрез упълномощения процесуален представител адвокат Г. Д.. Ищецът твърди, че през 2018 г. сключил с ответника договор за абонаментно обслужване на камион, по силата на който ищецът поел задължението да извършва периодични ремонтни дейности по камиона, а ответникът се задължил да му заплати възнаграждение в размер на общо 11 664 лева без ДДС. Възнаграждението било разсрочено, като размерът на ежемесечната вноска бил 243 лева без ДДС. През периода на действие на договора ищецът изпълнявал задълженията си по него, във връзка с което издал 11 фактури (десет от които за по 291 лева и 60 стотинки, а единадесетата за 1 194 лева), които изпратил на ответника по уговорения между страните начин. Ответникът не заплатил сумите по тези издадени фактури, въпреки че през същия период били осъществявани и други ремонтни дейности, които то заплатило надлежно. Иска от съда да установи съществуването на задълженията на ответника по съответните фактури, които възлизат на общо 4 110 лева без ДДС ведно със законовата лихва върху главницата от подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника „...“ ЕООД, ЕИК .., седалище и адрес на управление .., чрез упълномощения процесуален представител адвокат И. В.П.. Ответникът намира иска за процесуално допустим, но по същество неоснователен. Признава, че е сключил твърдения от ищеца договор. Твърди обаче, че след обслужване на съответното моторно превозно средство на 06. 06. 2018 г. в сервис на ищеца, последният отбелязал, че спирачната му система е проверена изцяло (накладки и дискове). Камионът поел към Италия, където след 1 600 км посетило сервис за смяна на гуми. При демонтирането на гумите било констатирано, че дисковете на спирачките са напукани и износени, със значителен ръб, което технически не би могло да се получи при преминаването на разстояние от 1 600 км. Прави извод, че ищецът не е изпълнил договора. Заявява, че поради неизпълнението на договора едностранно го прекратил с

изпращането на покана-уведомление, която е била получена от ищеца на 29. 08. 2018 г. Намира, че издадените от ищеца фактури са по прекратен договор, като твърди, че той (ответникът) не ги е осчетоводявал. Излага доводи и във връзка с ДДС и относно по-големия размер на сумата по една от фактурите. Иска от съда да отхвърли исквете. Претендира разноски.

След като съобрази твърденията на страните и събраните доказателства, Софийският районен съд направи следните фактически и правни изводи.

Исковата молба е подадена от заинтересовано лице в срока по чл. 415, ал. 4 ГПК чрез надлежно упълномощен процесуален представител и е придружена с документ за довнесена държавна такса в необходимия размер. Съответства на параметрите на заповедта за изпълнение. Отговаря и на останалите формални изисквания по чл. 127 и чл. 128 ГПК. При това положение исковата молба е редовна, а предявеният с нея иск е процесуално допустим.

Ищецът предявява по реда на чл. 415 и чл. 422 ГПК иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо във връзка с чл. 258 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) за установяването на съществуването на задължение за възнаграждение по договор за абонаментно сервизно обслужване на товарен автомобил. В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване валидното сключване на твърдения договор за абонаментно сервизно обслужване на моторно превозно средство тип „*Classic*“, номер 4235, надлежното изпълнение на договорните задължения на ищеца (сервизното обслужване на моторното превозно средство), а така също и приемането на работата от ответника – било то изрично или с конклюдентни действия. Във връзка с направените възражения за неизпълнение и прекратяване на договора за абонаментно сервизно обслужване в тежест на ответника е да установи при условията на пълно и главно доказване, че е бил налице съществен дефект в спирачната система на товарния автомобил, както и че договорът за абонаментно сервизно обслужване е бил прекратен преди претендираните от ищеца задължения.

Страните не спорят и съдът отдели като безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че на 05. 06. 2018 г. те са сключили договор за абонаментно сервизно обслужване на моторно превозно средство тип „*Classic*“, номер 4235. От представения с исковата молба заверен препис от договора се установява, че ответникът е възложил на ищеца работа, изразяваща се в абонаментното сервизно обслужване на товарния автомобил марка „*Скания*“, тип шаси .., номер на шаси . (товарният автомобил), а ответникът поел задължението да му заплати възнаграждение в размер на общо 11 664 лева без ДДС. Страните уговорили срок да договора от 01. 06. 2018 г. до 31. 05. 2022 г. или до постигането на пробег от 480 000 км – което от двете събития настъпи първо. Изпълнението на задължението за заплащането на възнаграждение страните разсрочили на месечни вноски в размер на по 243 лева без ДДС. Страните освен това уговорили възможност за прекратяване на договора едностранно с писмено предизвестие, изпратено до другата страна, в случай на неизпълнение (т. 6.1.2).

Страните спорят относно изпълнението на договора и неговото прекратяване. Във връзка с тези спорни въпроси съдът приема за установено следното. Според сключения между страните договор ищецът трябвало съобразно утвърден график да извършва периодично сервизно обслужване на товарния автомобил в свой сервизен център. Товарният автомобил ответникът бил закупил „*втора употреба*“ с пробег 866 626 км от друг търговец с намерението да го ползува за превозването на промишлени товари. Към момента на закупуването на товарния автомобил спирачната му система била значително изхабена, като дисковете ѝ били напукани и със значителен ръб, получен от триенето на накладките към тях, което налагало смяната на дисковете. След закупуването на товарния автомобил през лятото на 2018 г. ответникът решил да извърши превоз на промишлени материали с него от София до Италия. Преди да предприеме превоза предал товарния автомобил на ищеца за

абонаментно сервизно обслужване съгласно сключения помежду им договор. При осъществяването на абонаментното сервизно обслужване на товарния автомобил през юни 2018 г. служителите на ищеца, сред които бил и свидетелят Божидар Гев Милушев, изследвали с помощта на диагностични компютри дебелината на спирачните накладки. Обичаят в практиката бил визуална проверка на спирачните дискове да се направи само при определена степен на износване на накладките. В разглеждания случай състоянието на накладките според този обичай в практиката не обуславяло визуална проверка на спирачните дискове, съответно служителите на ищеца пропуснали да констатираят значителното им износване и не ги подменили. След като приключили абонаментното обслужване на 06. 06. 2018 г., те съставили формуляр и передали товарния автомобил на ответника. Ответникът възложил на свидетеля Й.Е.Л. да осъществи планирания превоз от София до Италия, уверявайки го, че товарният автомобил е сервизиран. През време на превоза единствената неизправност, която направила впечатление на свидетеля Й.Е.Л., била, че при скорост от около 70 – 80 км/ч се появявали вибрации в предницата на товарния автомобил. Въпреки това той успешно преминал разстояние от около 1 500 – 1 600 км и пристигнал в Италия, където констатирал, че гумите на товарния автомобил трябвало да бъдат сменени. Когато бил изпратен за подмяна на гумите, при свалянето им свидетелят видял износването на дисковете на спирачната система. След това свидетелят бил изпратен в сервиз („*Officine Martini*“, Теце сул Брента, Италия) където също било констатирано износването на дисковете и към 23. 07. 2018 г. те били сменени в същия сервиз. За всичко това свидетелят Й.Е.Л. уведомил ответника, който на 27. 08. 2018 г. изпратил петдневно предизвестие на ищеца за прекратяването на договора за абонаментно обслужване поради неизпълнение на задълженията му по договора. Предизвестieto било получено от ищеца чрез куриер на 29. 08. 2018 г., с което договорът за абонаментно обслужване на автомобила бил прекратен на 05. 09. 2018 г.

Така възприетата фактическа обстановка съдът установи въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателствени материали. Всички те – и писмените документи, и свидетелските показания, и експертното заключение по автотехническата експертиза – не си противоречат и равностойно допринасят за изясняването на фактическата страна на спора. Обстоятелството, че ответникът е закупил товарния автомобил „*втора употреба*“ със значителен пробег от 866 626, се установява както от показанията на свидетеля Й.Е.Л., така и от приложение № 1 към договора (л. 8 от делото). Разстоянието, преминато от товарния автомобил, управляван от свидетеля Л., е незначително в сравнение с този първоначален пробег отпреди закупуването на товарния автомобил от ответника. Това обстоятелство, както и данните от показанията на свидетеля Божидар Гев Милушев, че в случая не е била извършена визуална проверка на спирачните дискове, и тези от експертното заключение, че при изправна спирачна система не следва за 1 600 км пробег да се получи напукване на дисковете и износване на същите със значителен ръб, косвено водят до единствения възможен извод, че износването на дисковете и необходимостта от подменяването им са били налице още преди осъщественото от ищеца абонаментно обслужване на товарния автомобил. Че износването на дисковете е било съществено и е налагало незабавното им подменяване се установява от показанията на свидетеля Й.Е.Л., както и от превода на писмо от „*Сервизи Мартини*“ (л. 49). Действително, в писмото от сервиза в Теце сул Брента, бил този сервиз официален или неофициален, е отбелязано единствено наличието на пукнатини, а не и на значителен ръб, издълбан от притискането на накладките към дисковете. Според писмото обаче пукнатините са преминавали **през цялата ширина** на предните спирачни дискове, което съгласно приложената по делото инструкция е пример тъкмо за „*забранено образуване на пукнатини*“ (л. 78, гръб). Сами по себе си тези пукнатини са обуславяли подмяната на дисковете. Показанията на свидетеля Й.Е.Л. за наличието и на значителен ръб не противоречат на данните от писмото от италианския сервиз, а ги допълват. Съдът приема, че служителите на италианския сервиз не са намерили

за необходимо да обосновават подмяната на спирчаните дискове и с този допълнителен недостатък. Показанията на свидетеля Й.Е.Л. са последователни и непротиворечиви, възпроизвеждат негови непосредствени възприятия и съответстват на събраните по делото доказателства. Периодът 06. 06. 2018 г. – 23. 07. 2018 г. не е прекомерно дълъг за подготвянето на товар и осъществяването на превоз от София до Италия на разстояние от порядъка на 1 500 – 1 600 км. През този период няма данни да са били осъществявани каквито и да било други превози с товарния автомобил.

При така възприетата от първостепенния съд фактическа обстановка следва изводът, че ищецът е допуснал съществено неизпълнение на задължението си по договора за абонаментно обслужване на товарния автомобил, който по правното си естество съставлява договор за изработка. Предназначението на товарния автомобил е да извършва автомобилни превози на стоки с голямо тегло. За това негово предназначение изправността на спирачната система е от най-съществено значение. Пропускът на ищеца да констатира значителното изхабяване на нейни компоненти (спирачните дискове) трябва да бъде приравнен на пълно неизпълнение на договора за изработка съгласно чл. 261, ал. 1 и чл. 265, ал. 2 ЗЗД. Макар и ищецът да е приел работата с получаването на товарния автомобил и съответния формуляр за сервизно обслужване, в случая става въпрос за недостатъци, които не са могли да бъдат открити при обикновения начин на приемане съгласно чл. 264, ал. 2 ЗЗД, защото износването на спирачните дискове може да бъде видяно само при свалянето на гумите, което е станало едва в Италия. Договорът е бил развален („прекратен“) по вина на ищеца.

Какво е обаче действието на развалянето на договора за изработка? Ако съдът приеме, че договорът е с трайно или периодично изпълнение и развалянето поражда действие занапред съгласно чл. 88, изр. първо ЗЗД, то ответникът дължи първите две вноски по договора за изработка, защото техният падеж е настъпил на 15. 07. 2018 г., съответно 15. 08. 2018 г. (т. 2.2 от договора за абонаментно сервизно обслужване), а договорът е бил развален след тези падежи. Ако обаче съдът приеме, че развалянето на договора има обратно действие, то ответникът няма да дължи нито една вноска по договора.

Настоящият съдебен състав намира, че развалянето действа занапред само когато и двете престации по договора са периодични или трайни. Ако едната престация е периодична, а другата е еднократна, развалянето все пак има обратно действие (в какъвто смисъл е съдебната практика във връзка с договора за издръжка и гледане – решение № 749, постановено на 15.12.2010 г. по гр. дело № 840 по описа на ВКС, IV г. о., за 2009 г.). В разглеждания случай престацията на ищеца е била периодична – да извършва планирани сервизни обслужвания на товарния автомобил съобразно уговорен между страните график. Що се отнася до насрещната престация на ответника за заплащането на възнаграждение, става въпрос за **еднократна** престация за заплащането на сумата 11 664 лева без ДДС. Обстоятелството, че страните са уговорили разсрочено изпълнение на тази еднократна престация, не променя правното й естество и не я превръща в периодична. Поради изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че развалянето на договора за абонаментно сервизно обслужване е породило обратно действие. Затова и ответникът не дължи плащане по нито една от вноските за възнаграждение по разваления договор. Предявеният иск следва да бъде изцяло отхвърлен.

Разноски. При този изход на делото съдът следва да присъди разноски в полза на ответника.

В рамките на заповедното производство няма данни длъжникът да е сторил разноски.

В рамките на първоинстанционното исково производство ответникът е сторил разноски за възнаграждение на вещото лице в размер на 300 лева, банкова комисиона в размер на 4 лева и 7 стотинки, за превод на документи в размер на 105 лева и 60 стотинки с ДДС, както и за уговорено и реално заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 840 лева с ДДС (л. 50, гръб), тоест общо 1 249 лева и 67 стотинки.

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения по реда на чл. 415, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс от „..“ ЕООД, ЕИК .., служебен адрес .., иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо във връзка с чл. 258 от Закона за задълженията и договорите за установяването на съществуването на задължения на ответника „..“ ЕООД, ЕИК .., седалище и адрес на управление .., за заплащането на сумата **4 110 лева**, представляваща възнаграждение по договор за абонаментно сервизно обслужване тип „*Classic*“ № 4235 от 05. 06. 2018 г. за сервизното обслужване на моторното превозно средство с номер на шаси . съгласно издадени фактури в периода 01. 07. 2018 г. – 30. 04. 2019 г., за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от Гражданския процесуален кодекс по ч. гр. дело № 52244 по описа на Софийския районен съд, 150-и състав, за 2020 г.

ОСЪЖДА ищеца „..“ ЕООД, ЕИК .., служебен адрес .., да заплати в полза на ответника „..“ ЕООД, ЕИК .., седалище и адрес на управление .., сумата **1 249 лева и 67 стотинки**, представляваща разноски в първоинстанционното исково производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването на преписа.

Служебно изготвени преписи от решението да се връчат на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____